

SANTA BÀRBARA

full parroquia

VILAFRANCA DE BONANY

Dip. Leg. 26-1980 núm. 44, Abril de 1984

PEREGRINÀREM A LLUC

UNES TRES MIL PERSONES DE VILAFRANCA I POBLES VEÏNATS,
PEREGRINS DE L'ANY DE LLUC, CELEBREN L'EUCARISTIA DINS
EL RECINTE DE L'ACOLLIMENT DELS PELÈGRINS. 18-III-1984

SALUT : SA ROSA

És una malaltia produïda per un virus. La tenen principalment els nins, si bé pot afectar a persones majors en cas que no estiguin vacunades i no l'hagin patit.

No se sol donar en nins que no hagin complit els dos mesos i és mol poc freqüent abans dels sis mesos, precisament perquè estan protegits per la immunitat que els ha transmés la mare. La majoria de casos es produeixen abans dels 9 anys.

Normalment es propaga per via respiratòria (tossint, xerrant...) i també per la conjuntiva ocular.

El malalt sol esser contagiós des de que comença el catarro fins quatre dies després d'haver patit l'exantema (erupcions de taques vermelles que apareixen per tot el cos).

Una vegada que s'ha passat la malaltia, al malalt li queda una immunitat absoluta.

Esporàdicament es presenta durant l'hivern i la primavera. El període d'incubació és d'uns deu dies, i dins aquest període es distingeixen dues etapes: a). la catarral. b). l'exantemàtica.

a). l'etapa catarral: en aquest estat els malalts tosseixen, fan etxems, tenen conjuntivitis amb fotofòbia (aversió i dolor a la llum) i apareixen les taques de kopliç (són com uns esquits calcaris adherits a les mucoses de les galtes).

b). l'etapa exantemàtica: sol començar als tres o quatre dies d'iniciar-se la malaltia. Es manifesta amb unes petites taques vermelles, clares, ben deli-

mitades, sense gruix, que després es transformen en unes taques color vermell obscur, més grosses que les anteriors. Aquestes taques solen començar a manifestar-se pel cap, sobretot darrera les orelles, després apareixen a la cara i segueixen per la part superior del cos, els braços, per continuar de mig cos per avall i als altres dies solen arribar a la total difusió.

Generalment des del segon dia del període catarral hi ha febre de 39 a 40; aquesta febre es manté alta fins que apareix l'exantema. Llavors la temperatura arriba a 40-41 (és lo que deim període d'erupció) per després anar baixant fins a normalitzar-se.

En conjunt, aquestes manifestacions solen durar de tres a cinc dies.

La complicació més freqüent que dona aquesta malaltia és l'otitis (inflamació de l'orella), encara que hi pot haver complicacions més greus.

El medi de prevenir "sa rosa" és la vacuna, que s'ha d'administrar entre els 10 i els 15 mesos. En cas que no s'hagi aplicat a aquesta edat, s'ha de fer en el període escolar. També convé administrar-la a les persones adultes que no l'hagin patit i no s'hagin vacunat anteriorment.

La vacuna no es pot administrar a dones embarassades ni, naturalment, a cap persona que tengui estat de febre.

Alexandre Pizà
"ES SAIG" d'Algaida

DIA VINT-I-VUIT DEL PASSAT MES DE MARÇ, S'HAN COMPLIT
ELS CINQUANTA ANYS DE LA MORT, A LLUC, D'UN DELS VILA-
FRANQUERS PROCLAMAT FILL IL·LUSTRE DEL POBLE: EL PARE
JAUME ROSSELLÓ. PREPARAM UNES PLANES ESPECIALS DEDICADES
AL PARE JAUME, QUE SORTIRAN, SI DÉU VOL, AL PRÒXIM NÚMERO.

EDITORIAL

NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA, SÍ O NO?

Des del decret de Nova Planta, del 28 de Novembre de l'any 1715, fins a la Llei de Registres Civils del 1957, podem comptar, damunt-damunt, més de quaranta disposicions legals contra la nostra llengua.

Amb un detall prou significatiu: el primer dels instruments legals contra la llengua dels mallorquins fou justificat, pels consellers de Felip V, "como derecho de conquista" (la victòria de les armes del primer rei Borbon damunt el darrer dels de la Casa d'Austria); i els de 1937 a 1957 són una conseqüència de la darrera guerra "civil".

Enmig, hi trobam les més absurdes aberracions. Des de l'edicte del 1837, obligant a castigar als al·lots (amb càstigs físics) que a l'escola els sortís una paraula en mallorquí, fins a la prohibició, encara repetida l'any 1938, d'ensenyar el catecisme en mallorquí.

Per això ens criden l'atenció les "formes" que es diu s'empreran per complir amb el mandat del nostre Estatut d'Autonomia, dins el camp de la Normalització Lingüística.

Les autoritats que, pels resultats de les eleccions, es comprometeren a posar en pràctica el nostre Estatut, declaren que, en qüestió de llengua, convé anar a poc a poc, que això de normalització, sí, però... quan sigui hora, que ja arribarà l'oportunitat...

Aquí hi veim dos aspectes, dos caires de l'assumpte.

Un, de respecte a la llengua castellana, que ens sembla molt bé. No es tracta de "girar la truita"; no desitjam l'aplicació de la "lleï del talió", ni cap tipus de marginació de les persones que tenen el castellà com a llengua materna. Això mai; de cap manera.

Però l'actitud mostra un altre caire. Ja que la nostra llengua ha patit agressions legals molt fortes i continuades. Quan ens trobam davant un ferit, la víctima d'un accident, per exemple, mai direm que està ben fet limitar-se a no acabar de matar el ferit, ni tan sols compatir-lo només, ni prometre que més tard, quan sigui oportú, li enviarem una ambulància. Un ferit necessita una atenció immediata i eficaç.

Suposam, volem suposar, que no deu esser així; però de les darreres manifestacions dels nostres polítics autonòmics, sembla quedar surant l'actitud del qui es queda mans fentes, mirant-se la feta, compatint la nostra (i seva) llengua ferida (marginada a la pràctica), però... ¿qui és que no hi deixa posar les mans? Perquè a una teringa tan llarga de disposicions polítiques contra una llengua, respondre amb llamentacions..... seria, ni més ni manco, una traïció.

A vegades, les declaracions dels polítics, no ens arriben amb tota la precisió necessària. Per això ens agradaria que ELS FETS mostrassin que aquest comentari editorial hi és demés. Que ho demostrin, això sí, AMB OBRES. Per exemple, que els nostres organismes autonòmics, tots (l'Ajuntament també) ens enviïn les comunicacions, als mallorquins, en la nostra llengua. Que en la nostra llengua trobem tants de formularis que hem d'omplir. Etc., etc, etc... O sigui, que si això de la Llei de Normalització Lingüística els pareix que ha d'anar a poc a poc, perquè volen "anar a una normalització a través del convenciment de la conveniència d'utilització de les dues llengües" ¿quan començaran a "convèncer-nos" de l'utilització de la que no empen en les comunicacions oficials?.

CERTAMEN LITERARI

SETMANA SANTA

Aquest FULL parroquial SANTA BARBARA, per a complir amb una de les seves finalitats, la de promoure tot quant sigui creativitat cultural i expressió en la nostra llengua, convoca un CERTAMEN LITERARI, amb les següents bases:

1.- Poden participar tots els vilafrancuers: al primer nivell, els qui a l'hora d'entregar l'original no hagin complert els 15 anys: i a un segon nivell, els qui tenen més de 15 anys.

2.- El tema pot esser qualsevol que faci referència a Vilafranca, tant a la seva història, com a la realitat actual com a les perspectives de futur. Es pot tractar en general o en qualsevol dels seus caires: cultural, econòmic, religiós, agrari, industrial, etc.

3.- Els treballs estaran redactats en la nostra llengua: català de Mallorca. Es presentaran escrits a màquina, i amb una extensió mínima de dos folis pels del primer nivell, i de tres folis pels del segon nivell.

4.- L'entrega dels treballs es farà abans del dia 1 de Juny del 1984; dins un sobre tancat, a la redacció del FULL: Rectoria de Vilafranca.

5.- El FULL designarà el Jurat. Es convidarà a integrar-lo a: l'Escola de Mallorquí, l'Ajuntament i al Claustre de l'Escola d'EGB de Vilafranca.

6.- El veredict del Jurat es farà públic dins les festes de la Beata, enguany. Concedirà premis iguals per a cada un dels dos nivells. O sigui, que hi haurà dos primers premis, dos segons i dos tercers.

Els premis seran:

Primer: fins a 5.000 pts. en llibres.

Segon: fins a 3.000 pts. en llibres.

Tercer: fins a 1.000 pts en llibres.

Endemés, tots els treballs acceptats al Certamen, i que no resultin premiats, rebran un obsequi.

Vilafranca, 22 de Març del 1984.

DIUMENGE DEL RAM

a les 10,45

Benedicció dels Rams, a Sa Plaça.
Lectura de l'Evangeli.
Processó cap a l'església, que ja és el començament de la MISSA.

DILLUNS SANT

a les 9,30 del vespre

Celebració comunitària del Sagrament del Perdó.

DIMECRES SANT

7,30 de l'horabaixa

A la Seu, de Ciutat, el Bisbe, acompanyat dels capellans de Mallorca, celebrarà la MISSA DEL CRISMA i beneirà els olis per a l'administració dels sagraments durant l'any.
Tots hi estam convidats.

DIJOUS SANT

a les 9 del vespre

MISSA del dia de la Institució de la Eucaristia.

DIVENDRES SANT

a les 9 del vespre

Celebració de la PASSIO del Senyor.

DISSABTE SANT

a les 10 de la nit

Vetla Pasqual, amb Baptismes, i acabant amb la Missa de Resurrecció.

\$

BAPTISMES

DISSABTE SANT 10 del vespre.

a la Vetla Pasqual.

SEGONA FESTA DE PASQUA

a les 6 de l'horabaixa.

DIUMENGE DAVANT PASQUA (29 abril)

a les 6 de l'horabaixa.

PERQUÈ LA FESTA DE PASQUA,

ÉS UNA FESTA BAPTISMAL.

L'ESCUT DE VILAFRANCA A LLUC

La majoria dels vilafranquers ja han vist com al cambril de la Mare de Déu de Lluc hi ha l'escut de la Vila. Hem demanat al mateix autor de la meravellosa obra d'art que ens explicàs el què significa per ell aquesta creatura sortida de les seves mans d'escultor.

En Pep Gayà, autor, amb el nostre, dels escuts dels pobles que pujaren a Lluc el 18 de març, ha escrit aquestes retxes.

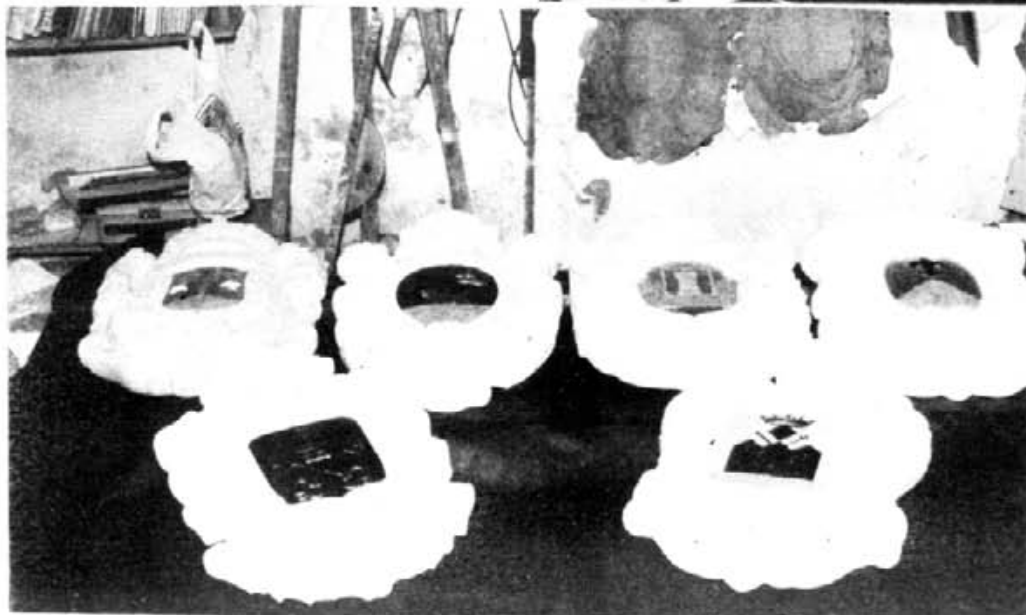
OOOOOOOOOOOO

Avui és un dels dies que n'estic més orgullós d'esser vilafranquer. Complir l'encàrrec d'enllestir l'escut del meu poble perquè quedi penjat per a sempre al cambril de la Mare de Déu de Lluc, em sembla, mentre ho faig, estar esculpint en pedra l'esperit de la Vila.

He realitzat l'escut en pedra de Santanyí, i les seves característiques són aquestes:

El marc, o vasa, que dóna relleu a l'escut propiament dit, té a la part de dalt una àguila metamorfosejada, amb les ales ben esteses, i aguantant, amb les mans, el centre de l'escultura. A baix, la pedra de Santanyí va adornada amb motius que, estic molt content, m'han sortit brodats, tal com desitjava.

L'escut té la torre, el motiu central, feta amb plata.

De per la vila

dijous, 1.

Dijous Llarder. A l'Escola hi ha festa, com cada any. I disfressats pels carrers.

També avui ha arribat al món En Joan-Antoni Barceló Rosselló. Els seus pares són En Joan i Na Catalina. Que aquesta vida que avui ha començat, per a molts d'anys sigui gojosa i festiva.

divendres, 2.

A l'Ajuntament, el Ple ordinari del mes.

dissabte, 3.

El dia de més festes, sobretot balls de disfressos, del Carnaval. El Club d'Esplai ha tret al carrer no sols els al.lots (amb disfressos de bon gust) sinó també un estol de mares.

diumenge, 4.

Per primera vegada a la Vila tenim "Rua", que acaba amb ball a la plaça. Bona participació ha tengut Sa Rua aquest primer any, i sarau per llarg.

dimarts, 6.

Assemblea extraordinària de l'Associació de la Tercera Edat.

dimecres, 7.

Comença la Quaresma. Cendra.

Ple extraordinària a l'Ajuntament.

Un grup d'alumnes de l'Escola d'EGB són a Barcelona.

divendres, 9.

Plou. A la muntanya hi ha neu. Aquí el termòmetre s'ha fet tan avall... que tothom està arrufat devora el foc.

diumenge, 11.

Aquesta nit passada ha mort En Josep Barceló Barceló "Pep Morey", als 77 anys. Al Cel sia.

dimarts, 13.

El P. Francesc Gayà, vilafranquer, missioner dels SS.CC., que treballa a Santa Domingo, ha començat unes celebracions de preparació a la Peregrinació a Lluc.

dijous, 15.

Aquesta matinada s'ha mort Na Catalina Huguet Garí. Tenia 77 anys. Que al Cel ens trobem tots plegats.

dissabte, 17.

A mitjanit surten els primers pelegrins cap a Lluc, a peu des de la Vila.

diumenge, 18.

Prop de mig milenar de vilafranquers hem pujat a Lluc. Uns han partit a peu, des d'aquí. Altres, l'autocar els ha recollit a les cinc de la matinada per deixar-los a Inca. Uns altres emprant autocars o els seus cotxes, han arribat colcant fins a la Fon Coberta.

L'escut de la Vila, ara d'En Pep Gayà, ja figurava al cambril de la Mare de Déu. A la Missa (unes tres mil persones de la comarca) hem oferit teules.

dijous, 22.

Canvi a "La Caixa". L'interventor que hi ha hagut fins ara passa al seu poble: Sant Joan, i aquí ve En Toni Amengual.

divendres, 23.

Avui, al migdia, ha tornat ploure. I al capvespre s'han esgotat les càrregues de butà pels llums d'anar a cercar caragols. N'hi ha que ja preparen l'allioli.

ES NOTICIA...

EL REUMA

El passat dissabte, dia 24 de Març, tinguérem l'oportunitat d'assistir a la presentació del llibre "¿QUE ES EL REUMA?", del doctor Miquel Llabrés.

Potser perquè D. Miquel és una persona coneguda i estimada pels vilafrangers, el cert és que el local de Ca Na Caia estava ple, de gom en gom, i, més cert encara, que la gent va sortir-ne molt satisfeta, perquè va entendre tot el que allà es va dir.

A vegades els conferenciants no sabem posar-se a l'altura dels que els escolten, i, aquí és, segons la meva opinió, on va encertar plenament D. Miquel, va saber-se posar a la nostra altura, explicant d'una manera clara i amb llenguatge planer els punts més importants tractats en el seu llibre.

De l'interés del tema del reuma, i de la seva importància, en són detalls ben significatius l'atenció amb que foren seguides les explicacons, i el silenci regnant al llarg de tota la conferència, malgrat la quantitat de públic assistent.

Actes d'aquest tipus són els que realment interessen i beneficien el poble ja que ensenyen i eduquen en una qüestió tan important com és la nostra salut, la qual cosa és la que, al cap i la fi, gaudeix de molta importància; ja ho diu el refrany: "Val més la salut que els doblers".

Antoni Amengual

dissabte, 24.

A Ca Na Caia, D. Miquel Llabrés parla del reuma.

diumenge, 25.

Un dia de 23 hores, perquè avui, com cada any, n'hem adelantada una altra. "Ja que la casa va enrera, que al manco el rellotge vaja envant".

E X C U R S I O

Dia 15 d'abril anirem a fer la VOLTA AL "PUIG DE BÀLITX".

Sortirem a les 7 del matí.

L'itinerari serà: Vilafranca; Palma; Sóller (en tren des de Palma); Port de Sóller (tramvia); i, a peu, al Puig de Bàlitz.

Inscripcions: Cafè Amengual, abans de dia 12.

3333333333333333

UN DIA A BARCELONA

És el vespre. Un grup d'al.lots, de setè i sisè, esperen impacients, a la plaça de les palmeres, uns cotxes que els duren cap al port de Palma. Ja hem arribat al port i només falta un temps curt perquè el vaixell partesqui. Les onze i mitja ens cauen damunt i ja és hora de partir.

Salpam àncores a les dotze en punt. Dins aquest vaixell hi passarem tota la nit, fins que a les vuit del matí següent arribem a Barcelona.

Era un dia assolellat. Ja devora el vaixell ens aguarda un autocar amb una senyora que ens explica tot el que veim pel camí. Aquest autocar ens durà al lloc on hem de berenar. Acabada la berenada, tornam al nostre vehicle habitual per dur-nos a una sèrie de llocs: el gran parc de Barcelona, amb moltes espècies animals, avui en vies d'extinció; al castell de Montjuic, al qual hi passarem una horeta per poder anar després a dinar.

Són les tres i el sol continua. Prenem l'autocar, i aquesta vegada ens dirigim al Museu de Ciències, on hi estarem tot l'horabaixa. Aquest Museu va esser molt important per a nosaltres, ja que hi havia una sèrie d'experiments que estudiàvem a l'escola.

Seguidament anàrem al "metro", el qual ens conduí a la plaça de Catalunya. D'aquí anàrem a sopar.

Ja són les deu i mitja, i és hora d'anar al port. Tothom frisa d'arribar.

Partim en el vaixell a les dotze, i arribam, a la fi, a Mallorca a les vuit del matí, amb una son molt grossa.

Per jo, aquest dia va ser meravellós.

Andreu Bauzá

CARTES AL FULL

SA PAPARRA

UN PETIT RECORD

Sr. Director:

Li agrairia la publicació d'aquest petit escrit. Gràcies.

El proper mes de Maig, per esser més exactes, el dia 28, farà vint-i-quatre anys que morí D. Pep, el metge D. Pep.

Els seus biògrafs diran que era un home sencer, com home i com a metge, però per a mi i per a molta gent del poble, crec que era més que això perquè segons diuen, i ho crec, que va morir casi casi pel poble, perquè ell patia de dolor fort i molts de vespres, i de dia quan l'anaven a cercar, es posava una píndola dins la boca i hala! de cap a cal malalt, coixeu, coixeu, perquè ja ranquejava d'una cama, i crec que tantes píndoles va prendre que li foradaren es bisbe.

Però no és això que jo vull comentar, sinó un altre aspecte que tenia i era que, endemés era un bon pintor, i molt aficionat a la comèdia i feia casi tots els decorats.

Me contà una vegada que li agradaria molt posar en escena un parell de rondalles mallorquines, era una il·lusió seva.

Jo li vaig demanar com faria aquests dimoniots i gegantots tan grossos i em contestà: no tenguís por, tot sortirà bé; però no tengué temps.

Tot això ve a conta de què trob que es mereix un record o un petit homenatge; i en vista que en el poble tenim un grup, "Sa Paparra", seria molt convenient que tots ajudassin a aquest Grup perquè ens posàs en escena aquestes rondalles que D. Pep somniava fer-les reviure.

Se poden intoxicar
si mengen butifarra,
si no ajudam a "Sa Paparra"
també se morirà.

Hi ha escrits que són tafarres,
i es meus casi tots ho són,
d'ets animals que hi ha en el món
som al·lèrgic a ses paparres.

Jaume Nigorra

Aquest títol resumeix tot el que volem exposar i fer saber. Encara que damunt el teatre a Mallorca se n'ha parlat i escrit molt, no s'ha parlat ni escrit gens ni mica del teatre a Vilafranca, i, això, és el volem fer ara el Grup de Teatre "SA PAPARRA".

Volem començar dient que el teatre és pura cultura popular, per tant, no s'hauria de perdre, i, el que pretèn "SA PAPARRA" és recolzar aquesta cultura i fer que tot el poble participi en ella. Amb això no volem dir que tothom hagi de fer teatre, encara que estaria molt bé, sinó que quan es fa una obra de teatre al poble (sigui o no "SA PAPARRA") assistesquin a ella, perquè, com s'ha pogut veure a les darreres representacions teatrals fetes a Vilafranca, no hi ha hagut una participació per part de la gent del poble; és a dir, que la gent no ha assistit en massa a veure les comèdies (o tragèdies). I, damunt aquest aspecte, hi ha que dir una cosa molt important, creiem, aquesta és el passotisme per part de la gent jove respecte a les representacions teatrals. La major part dels joves vilafranquers no s'interessen pel teatre del poble, ni per la cultura, que és més greu, ja que això repercutirà, sens dubte, en el futur del poble.

Però, i malgrat tot, "SA PAPARRA" vol agrair al poble la seva assistència a les representacions als principis de la formació del Grup. Sense aquesta ajuda econòmica i, sobretot, moral de la gent, "SA PAPARRA" en aquest moment no existiria. Però el fet és que existeix gràcies a l'ajuda del poble i per una gran força moral dels components del Grup, que no perden mai les esperances i il·lusions.

Però ja estam acabats. Tornam a necessitar l'ajuda moral del poble vilafranquer. Perquè nosaltres volem continuar. Hi ha voluntat. Hi ha il·lusió. Hi ha esperança. Amb una paraula, hi ha de tot el que es nessecita per no acabar amb el teatre a Vilafranca. Estam lluitant nosaltres "SA PAPARRA", per una acceptació dins el poble, i la volem aconseguir, sigui de la manera que sigui.

passa a la plana següent

ESPORTS

Ve de la plana anterior

Per acabar, vos avançarem que per a Pasqua (un diumenge envant un diumenge enrre) pensam representar una tragi-comèdia; això és, una obra de teatre que té part de comèdia i part de tragèdia. El títol d'aquesta obra és: "Siau Benvingut" i el seu autor és Alexandre Balles-ter. Assistiu-hi totes, perquè, escoltant ben arreu, vos pot ensenyar moltes coses.

"Sa Paparra"

VOLEIBOL

VILAFRANCA 3 BUNYOLA 2

Darrer partit de Lliga. L'equip vilafranquer supera al visitant, després que el marcador li havia estat desfavorable, fins a un 0 - 2. La reacció fou fulminant, i el partit es tornà del més bons i dels més entretinguts.

La classificació final, deixant al nostre equip en un lloc mitjà, mostra com, en general, l'actuació vilafranquera ha estat bona i que "l'experiment" d'un equip de voleibol masculí ha resultat molt positiva.

Des d'aquestes planes de "SANTA BARBARA", volem fer arribar l'enhorabona a tots els integrants de l'equip i a tots els qui, de qualque manera, li han donat suport, i l'animen a continuar cap endavant.

TORNEIG DE PRIMAVERA

Se prepara l'equip masculí de voleibol per a participar en el "Torneig de Primavera", on té moltes possibilitats d'arribar fins a les finals.

Al pròxim número informarem de tot quant haurà succeït als camps on jugui el Vilafranca. Na Maria Sansó, s'encarregarà d'aquesta informació.

DIADA SPORTIVA

Per a la primeria del mes de Maig, s'està preparant una DIADA SPORTIVA ESCOLAR. Participaran tots els equips de la Vila i altres que vendran de fora poble. També hi ha el projecte d'incloure unes demostracions gimnàstiques i una exhibició de judo.

Pel proper número, el mes que ve, la programació ja estarà enllestida i, per tant, la informació més completa.

• G L O S E S •

MESCLADISSA

Si jo sabés endevinar coses
seria una bona feta,
sempre he volgut esser poeta
però només he arribat a gloses.

Mirant es comptador
he trobat molts de defectes,
aquests altres conceptes
són sabates d'es director.

De res mos val tenir s'esperança
de voler un món millor,
mos han tirat amb un canó
es mariners de França.

An que Espanya sigui gran
de res serveixen es "pañales",
em pensava que el Sr. González
era amic d'En Mitterrant.

An que no la fassin amb s'espasa
fa molt de temps que hi ha guerra,
tiraran es govern en terra
perquè moltes mosques maten un ase.

Si tenen un tai que les cou
les solen posar pomada,
pareix que s'unitat està espanyada
i no mos ve gaire de nou.

An que fes molt de fred
va està ben organitzat,
m'agradaria s'hagués aplegat
tot es poble amb un ramet.

Li diuen "carnes toltes"
es catalans an es carnaval,
però a noltros no mos va mal
haver de donar tantes voltes.

Si ella sa posa parruca
forçat l'hauran d'escoltar,
molt me va encantar
veure passar sa cuca.

Casi pegava a sa vorera
quan donava tants d'enrevolts,
ella surt tant si vols com si no vols
p'es forat de sa pomera.

Qui no pot segar pelluca
per qualche cosa poder menjar,
voltros, alerta heu d'anar
que no s'arrambi sa cuca.

Quan acaben un avís
solen posar punt o coma,
sa cuca dins sa poma
sol fer molt de serradís.

D'es nas li penjava un fideu
i li caigué dins es davantal,
sa comunitària, val o no val,
per guanyar es jubileu?

Mumare de vegades dormia
assegada devora es portal,
sa comunitària crec que tant val
com combregar dos pics en un dia.

"Si vas a París papá..."
no hi vagis en so tramvia,
ves-hi en s'autobús
i faràs molta més via.

Jaume Nigorra

* CLUB D'ESPLAI *

El passat dia 26 es celebrà la diada dels clubs d'esplai a Illuc. La diada va ésser molt bònica. Va ésser una unió de tots els clubs de Mallorca, en la qual vàrem pa-

sar molt de gust, ja que ferem jocs, cantàrem, vàrem anar a veure la festa de la Flamenca. Després anàrem a dinar, i seguidament al Puig Major on verem la neu que m'hi havia més d'un pam.

Amb la terra de Vilafranca
i la suor de molts vilafranquers,
feim teules
per a moltes teulades de Mallorca.
Avui, Madona, Santa Maria de Lluc,
n'hem pujades un parell
com expressió del nostre agraïment
per l'acollida que sempre trobam
devora vós.
I per demanar que ens ajudeu,
a tots els cristians,
a viure com a germans
davall la vostra teulada,
a cobro de tot quant ens vol robar
la germanor, l'esperança,
i les ganes de viure i treballar.
De l'ofrena a la Missa de la Peregrinació.